

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
14. 10. 2013 do
17. 10. 2013

Število objav: 17
Tiskani mediji: 5
Splet: 4
Radijske postaje: 6
Televizijske postaje: 2
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Festival mlade literature Urška
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Kulturna šola
Mentorjev feferon 2013
Pika miga

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Festival Pika miga	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	TV Slovenija 1; 753000	18:38	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 10. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Pika miga		

		Naslov	Giš – Kodum	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Maska; 0	Stran: 70	Površina: 4084 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 6	Avtor	Vevar Rok		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Morilec nocej na malem odru Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Radio Slovenija 1; 144000	18:15	Trajanje: 6 min
	Rubrika / Datum	Program A 1, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 15	Avtor	Tušar Magda		
	Teme	Mentorjev feferon 2013		

		Naslov	Odprt nov kulturni center Kult 3000	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Radio Slovenija 1; 144000	22:15	Trajanje: 2 min
	Rubrika / Datum	Zrcalo dneva, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 17	Avtor	Slaček Nina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Danes na Metelkovi otvoritev centra KULT 3000	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio Slovenija 2; 177000	08:45	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Val 202, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 18	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Novi kulturni center Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Radio Slovenija 2; 177000	14:08	Trajanje: 2 min
	Rubrika / Datum	Kulturnice, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 19	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Novi kulturni center Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Radio Slovenija 3; 7000	16:11	Trajanje: 3 min
	Rubrika / Datum	Svet kulture, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 20	Avtor	Slaček Nina		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	KULT3000 na Metelkovi		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Radio Študent; 6000	14:18	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Novice, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 21	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Najboljša protestna pesem je Slovenska pogača		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	RTVSLO.si (WEB); 511046		
	Rubrika / Datum	Slovenija, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 22	Avtor	M.K.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Festival mlade literature Urška, Mentorjev feferon 2013		

	Naslov	Foto: KULT3000 bo povezal Metelkovo in njene ustvarjalce		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	RTVSLO.si (WEB); 511046		
	Rubrika / Datum	Slovenija, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 24	Avtor	E.S.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	20. obletnica zavoda Maska v sredo in četrtek		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Si21.com (WEB); 83000		
	Rubrika / Datum	Novice, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 25	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	V nekdanji vratarnici na Metelkovi odprt nov kulturni center KULT3000		
Zaporedna št. 12	Medij; Doseg	STA (WEB); 24885		
	Rubrika / Datum	Kultura, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 27	Avtor	STA		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Na Metelkovi odprli Kult 3000		
Zaporedna št. 13	Medij; Doseg	TV Slovenija 1; 753000	22:54	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Odmevi, 16. 10. 2013		
Stran v zbirki 28	Avtor	Kočar Andreja		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Otroci v svetniških klopeh		
Zaporedna št. 14	Medij; Doseg	Dolenjski list; 54000	Stran: 6	Površina: 146 cm ²
	Rubrika / Datum	Iz naših občin, 17. 10. 2013		
Stran v zbirki 29	Avtor	L. M.		
	Teme	Kulturna šola		

	Naslov	Literatura in slike		
Zaporedna št. 15	Medij; Doseg	Primorske novice; 53000	Stran: 8	Površina: 26 cm ²
	Rubrika / Datum	Primorska, 17. 10. 2013		
Stran v zbirki 30	Avtor	T. Š.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Drugo		
Zaporedna št. 16	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 36	Površina: 188 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 17. 10. 2013		
Stran v zbirki 31	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Festival mlade literature Urška		

	Naslov	Kulturno do leta 3000		
Zaporedna št. 17	Medij; Doseg	Žurnal24; 287000	Stran: 16	Površina: 67 cm ²
	Rubrika / Datum	Scena, 17. 10. 2013		
Stran v zbirki 32	Avtor	T. B.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

Festival **Pika miga**

TV SLOVENIJA 1, 14.10.2013, INFODROM, 18.38

Čas za vašo novico. Te fotografije so nastale konec tedna na mini festivalu otroških plesnih skupin **Pika miga** v Velenju. Plesalci iz vse Slovenije dokazujejo, da ples in gibanje v telesu budita prijetna čustva in odlično počutje. Več fotografij in zanimivih vsebin najdete na naših spletnih straneh.

GILŠ
(1991–1999)

med

**Black
Collegeem**

-

KODUM

Bauhausom

in

Mountain

Rok Vevar

METKA ZOBEC
(20. februar 1956, Ljubljana
–3. februar 2013, Ljubljana)

Page: 70

Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 4084 cm2

Kazalo

2 / 9

¹ Naziv »KODUM – Kozmopolitska delavnica umetnosti« si je nekega petkovega ali sobotnega pomladnega večera leta 1992 v mali, utesnjeni pritlični kuhinji na tedanji Kidričevi 5 (danes Štefanova 5) v Ljubljani, kjer smo se po končani šoli družili gilševci in mentorji in kjer je Metka tolikokrat kuhala pašto s slastnimi omakami za vsa naša lačna usta, v trenutku kreativnega navdiha izmislil gilševac Dimitrij M. Gračner. Metka se je v takoj navdušila nad

Dimijevo idejo, ki da je zajela bistvo naše šole; in tako se je že tisti večer tedaj še zelo mladi GILŠ preimenoval v GILŠ – KODUM.

Na Kidričevi 5 je bil sedež takratne Zveze kulturnih organizacij Slovenije – ZKOS (danes **Javni sklad republike Slovenije za kulturne dejavnosti – JSKD**), v okviru katere je Metka Zobec, ki je bila tam zaposlena kot samostojna svetovalka za gledališko in lutkovno dejavnost, ustanovila GILŠ oz. GILŠ – KODUM (op. ur.).

² Metka nam je govorila, kako namen GILŠ-a ni vzgajanje novih generacij igralcev, pesalcev, režiserjev, dramaturgov, lutkarjev, scenografov in kostumografov, gledaliških kritikov in teoretikov ... »Predvsem to si želim, da boste vsi vi, tudi zaradi gilševske izkušnje, nekoč boljši pravniki, arhitekti, zdravniki, prevajalci, novinarji, učitelji, mame, očetje in prijatelji ..., da boste ostali domiselni in kreativni, ne glede na to, katere poti boste ubirali v življenjih,« je

poudarjala Metka. (op. ur.).

Rok Vevar (1973) je publicist s področja scenskih umetnosti, teoretik in zgodovinar sodobnega plesa.

leto. Pridi na Beethovno 5, kjer imamo eno malo dvoranico. A veš, kje je to? Lej, tukaj po Cankarjevi naravnost in levo, potem pa na Beethovnovi 5 stopiš na dvorišče, pa boš videl ljudi. Ob štirih začnemo. Ti kar pridi.« Malo sem se ustrašil in ji takoj razložil, da ne morem kar tako vdreti nekam, kjer nikogar ne poznam. »Saj se tudi drugi prijavljene ne poznajo. Se boste že še spoznali.« Čeprav sem ji poskušal razložiti, da se je na te reči treba prijaviti, tako kot se spodobi, je bila Metka neomajna: »No, lej, zdaj si se mi prijavil, potem pa boš izpolnil papirje v moji pisarni. Tako enostavno je to.« Od tega naključnega, a odločilnega srečanja letos mineva dvajset let. In danes se še vedno ukvarjam s scenskimi umetnostmi, tako kot velika večina mojih kolegov, ki jih je GILŠ kdaj oplazil. Na način, kako gledam, vidim, čutim in razumem gledališče, lutke in ples, sta odločilno vplivala GILŠ in mišljenje Metke Zobec.

Cetudi smo že dolgo vedeli, kako hudo bolna je Metka Zobec, nas je novica o njeni smrti na začetku letošnjega februarja presenetila in pretresla. Na te reči človek nikoli ne more biti pripravljen. Samo nekaj tednov pred tem je nekdanja gilševka Tamara Langus na spletnem omrežju FB ustanovila diskusijsko skupino GILŠ - KODUM, na katero smo se začeli prijavljati slušatelji in pedagogi te nenavadne, vzorčne in odločilne gledališke in lutkovne šole, ki ji je Metka kmalu po ustanovitvi na začetku 90. let dodala oznako Kozmopolitska delavnica umetnosti¹ (»to ni nikakršna ezoterična arcnija«, je nekoč afirmativno zapisal novinar Mladine o GILŠ-u) in ki je delovala nekako do konca desetletja. Malo pred tem se nas je nekaj gilševcev tudi srečalo v Kinu Šiška, da bi morda razumeli ali si razložili, kaj je bilo tisto, kar nas je v 90. letih tako intenzivno združilo ter v naših zgodbah izpisalo poglavje, ki mu prav vsi pripisujemo toliko pomena. Vsi namreč menimo, da je čas, ki smo ga preživeli na GILŠ-u, odločilen za to, kar danes smo, ne glede na to, s čim se ukvarjamo.²

Pri meni se je vse skupaj zgodilo takole. Nekega popoldneva na začetku oktobra 1993, ko sem se z bratom vračal s študentskega kosila, nama je nekje sredi Čopove ulice v Ljubljani prišla nasproti Metka Zobec. Spoznal sem jo na Poletni gledališki šoli, ki jo je leta 1990 zorganizirala v Radencih. »Metka!« sem razposajeno zaklical. »Ooo, lejga! A si fajn?« je veselo odvrnila. Takoj sem ji razložil, kako žal mi je, ker sem zamudil vpisni rok na GILŠ - KODUM, ki je takrat začel svojo tretjo sezono. »Nič hudega, če se nisi prijavil. Ti bom povedala. Čez dve uri imamo uvodno srečanje za to šolsko

Metka je bila diplomirana nemcistka in slovenistka, in četudi jezikov ni kontinuirano poučevala, je bila njena intelektualna infrastruktura vsekakor lingvistična. Če bi jo vprašali, kdo je bil njen ključni učitelj, bi skoraj brez dvoma odgovorila, da je bil to prof. dr. Jože Toporišič. Pripadala je tistemu delu študentov slovenistike, ki niso imeli problema niti z njim niti z njegovo demonizirano javno podobo v slovenskem kulturnem prostoru in so svoj študijski čas z njim doživeli kot privilegij. To je bila očitno partnerska vez med profesorjem in študenti. Metki in še nekaterim predavateljem na GILŠ-u, ki so izšli iz slovenistike, je profesor Toporišič pomenil zakladnico tiste lingvistične paradigme, ki se ji reče strukturalna lingvistika, in tudi neposredno vez z nekaterimi največjimi imeni te ključne lingvistične smeri 20. stoletja, smeri, s katero so antropologija, filozofija, psihoanaliza, sociologija, politična teorija, pa tudi različne teoretizacije umetnosti dobile temelj, s katerim se jim je uspelo na novo izumiti. »Veš, Toporišič je osebno delal s takšnimi ljudmi, kot je bil Roman Jakobson, in slovenski jezik je na novo premislil ravno s strukturalizmom. Ljudje bi morali biti včasih hvaležni že zato, da se lahko znajdejo v njegovi prisotnosti.« In smo GILŠ-evci, ki večinoma nismo bili Toporišičevi študenti, dobili tudi to priložnost, da smo se nekega večera znašli tudi v njegovi prisotnosti. Verjetno je bilo ravno razumevanje strukturalizma razlog za Metkine trditve, da je včasih za študenta pri nekaterih pedagogih pomembno, »da si samo zraven«: ni pomembno, da se naučiš vednosti pedagogov, da njihove informacije sprejemaš kot učno normo, ampak da si v stiku z njihovo govorico, da si v prisotnosti njihovih načinov mišljenja, obnašanja, ustvarjanja, reagiranja, pogovarjanja, ki te informirajo tudi o strukturi, ki njihovo govorico generira. Verjetno je bil stik s strukturaliz-

Page: 70

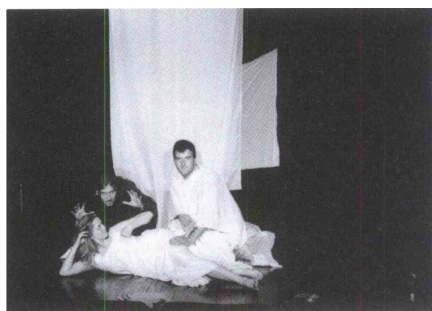
Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 4084 cm2

Kazalo

3 / 9

Terry Gilliam: Brazil / Brasil, mentor: Brane Završšan
GILŠ - KODUM, 1993/94, foto arhiv/photo archive: Tina Mahič

Apple Apple, režiserka/director: Barbara Rigler
GILŠ - KODUM, 1994/95
foto arhiv/photo archive: Alenka Kozolec Gregurič

mom zaslužen, da smo nenadoma lahko začeli spremljati tudi precej bolj zapletene strukture sodobnih scenskih umetnosti.

Ko sem tega dne oktobra 1993 stopil skupaj z ostalimi tridesetimi kolegi v dvorano, ki danes nosi ime »Skladovnica« (po Javnem skladu), je Metka uvodoma povedala reči, ki se jih povečini ne spomnim več. Edini stavek, ki mi je ostal v spominu, pa je bil: »To je takšna šola, v katero sem si jaz vedno želela hodit, pa je nisem našla, da bi se vpisala vanjo. Zato sem jo ustanovila.« Če bi špekuliral, kako ta neulovljivi abstraktni objekt, kot je GILŠ - KODUM, naslikati ali predočiti nekemu, ki ga ni poznal, bi bila to verjetno svojevrstna kubistična slika, zmes obeh faz kubizma: analitičnega in sintetičnega. Če mu dodamo kanček futuristične dinamike, gibanja, s katerim je kubizem zagrabil Duchamp, bi bil to dinamični objekt, kjer se različni pogledi, ki jih ponavadi priskrbi trajanje, zgostijo na enem mestu in nam pripovedujejo o tem, da so mimo predmeta, ki smo ga upodobili, pomembni tudi načini, kako smo to storili. Upodobitev tega predmeta pa bi nam govorila tudi, da smo morda bolj kot enotnosti pri gledanju tega predmeta ključne razlike, ki ga upodabljajo. Kako je to v praksi počela Metka Zobec?

Metka je na GILŠ vabila pedagoge različnih praks, provincienc, nazorov in umetniških smeri, znala pa jih je prestreči tako rekoč dan po tem, ko so se vrnili s študijskih ali profesionalnih poti v tujini in so bili doma še brez dela. Ona jih je poklicala in angažirala. Njeno prepričanje je bilo, da so neposredno po vrnitvah iz tujine ljudje prepojeni s tempera-

turami drugih kulturnih in umetniških prostorov in da si po navadi te izkušnje vselej želijo deliti. »Takrat, ko so njihove izkušnje še sveže, se od ljudi lahko največ naučite,« je menila Metka. Na ta način je v GILŠ stopal kulturni in umetniški duh Prage, Bruslja, Londona, Pariza in New Yorka. Metkina želja je bila, da bi slušatelji znali svoje pedagoge ceniti in da bi obiskovali vse predmete, ne glede na naš primarni interes. In četudi je bila morda res večina slušateljev najbolj zainteresiranih za dramsko igro, smo na koncu peli, muzicirali, plesali, igrali, izdelovali kostume, lutke in scenografije, skice in makete scenografij, lepili kolaže iz ostankov časopisov in revij, pisali songe, dramska besedila in kritike, vadili govor in jezik, recitirali pesmi in pripovedovali pravljice, drug drugega režirali in skupaj kreirali zelo različne predstave. »Morda boste odkrili, da imate kakšen talent, za katerega pred tem sploh niste vedeli. Če se boste želeli izpopolniti v čem specifičnem, za to obstajajo mimo GILŠ-a druge šole in akademije in ogromno jih je. GILŠ ni ena izmed njih. Seznaniti se morate s čim več rečmi,« nam je govorila Metka. To so bila navsezadnje 90. leta, ko so se scenske umetnosti hibridizirale, teritoriji kanoniziranih scenskih praks pa izgubljali svoje ograje in meje. Enkrat tedensko smo organizirano zahajali na razstave, filme, predstave, včasih smo si v istem večeru ogledali tudi po dve in odprl se nam je nov svet. Metka nam je z mentorji zagotovila polje večperspektivnosti. Bolj kot učenje večšin ali osvajanje zamejenih polj, ki zanj navsezadnje niso bila nepomembna, jo je zanimalo, da spoznamo razlike in možnosti.

GILS je potekal ob petkih popoldne in sobotah ves dan, izjemoma tudi ob nedeljah in čez teden. O urniku, ki ga je Metka glede na zasedenost mentorjev sestavljala vsak teden sproti, smo bili obveščeni s pismom, ki se je v našem nabilniku znašlo vsak četrtek zjutraj in se običajno končalo: »Pozdravite doma in pazite nase.« Ta pisma pa so poleg praktičnih informacij in urnika vsebovala tudi Metkine kratke eseje in kroniko kulturnega utripa Ljubljane in Slovenije, hkrati pa nas je obveščala tudi o tem, kaj počnejo naši mentorji. Takole na pamet se spomnim, kako nam je prevajala odlomke iz avtobiografije Miloša Formana, navdušila se je nad intervjujem z Metko Kraševc, ki je bil objavljen v Razgledih, prevajala nam je odlomke iz esejev Danila Kiša, deležni smo bili Ludwiga Wittgensteina, Milana Jesiha in Tomaža Šalamuna, marca leta 1996 nas je obvestila: »Umrli nam je Kieslowski,« in zraven pripisala nekaj svojih misli o tem znamenitem poljskem režiserju, pisala nam je o Marku Švabiću, ki da je »trenutno pozabljen« domači mojster jezika, a nekega dne ga bodo nedvomno na novo odkrili, je bila prepričana Metka. Prav ona je bila tista, od katere sem prvič slišal za Noama Chomskega, znanstvenika generativne slovnice, pošiljala nam je odlomke iz knjige *Surovo pozorišče* Mirjane Miočinović, pa odlomke iz dram Bertolta Brechta, postavila se je po robu Fukuyamovim tezam iz knjige *Konec zgodovine in zadnji človek*, poslala nas je v Moderno galerijo gledat fotografije Andresa Serrana in njegovega »Poscanega Kristusa«, ki jo je globoko ganil in pretresel, ne glede na to, da je bila verna kristjanka. »To je narejeno s pieteto in je preprosto preveč lepo, da bi bilo žaljivo,« je menila o delu, ki je sprožalo ogromno javnih polemik po vsem svetu.

V času, ko je po Balkanu divjala kruta jugoslovanska vojna, je v Ljubljano preko Budimpešte pripeljala predavati srbska teatrologa Jovana Hristića in kasneje Mirjano Miočinović, ki je pred tem iz protesta, ker tamkajšnja intelektualna javnost ni reagirala na udeležbo Srbije v balkanski moriji in se zoperstavila Miloševiću, zapustila svoje profesorsko mesto na Fakulteti dramskih umetnosti v Beogradu. »Če je nočejo na oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo na ljubljanski Filozofski fakulteti, jo bomo pripeljali pa na GILŠ!« je bila odločena Metka. In jo je pripeljala. Kot gostujoči predavateljici sta nam predavali tudi mladi znanstvenici Valentina Hribar in Bojana Kunst, ki sta nedavno tega diplomirali in šele začinjali svojo znanstveno pot, pa Eduard Miler, Igor Zabel in Janez Janša ter že omenjeni dr. Jože Toporišič. Naši mentorji so bili med drugimi (seznam je verjetno nepopoln; prepričan sem, da sem koga izpustil): Brane Potočan, Brane Završan, Marija Vogelnik, Mitja Vrhovnik Smrekar, Diego Barrios Ross, Barbara Hieng Samobor, Stanislava Bonisegna, Petra Govc, Draga Potočnjak, Ana Mlakar, Saša Pavček, Maruša Geymayer Oblak, Ivan Peternelj, Matjaž Pograjc, Tomaž Štrucl, Marija Mojca Pungerčar, Pepi Sekulić, Simon Kardum, Simona Pintar, Katja Podbevšek, Uroš Trefalt, Vili Ravnjak, Boris Ostan, Jette Ostan Vejrup, Blaž Lukan, Silvan Omerzu, Saša Jovanović, Jan Zakonjšek, Maja Gal Štomar, Simona Zorc, Aleksander Jurc, Sebastijan Horvat, Anja Štefan, Nataša Burger,

Tomi Janežič, Ravil Sultanov in Nataša Sultanova ... Zaradi njih se mi zdi Skladovnica na Beethovnovi 5 še danes čarobna in še danes vem, kateri je bil moj stalni sedež, saj sem se od tam prvič preko video posnetkov predstav seznanil z Merceom Cunninghamom, Pino Bausch, Robertom Wilsonom, Janom Fabrom, Wimom Vandekeybusom, kolektivi Théâtre de Complicité, La Fura dels Baus, DV8 - Physical Theatre, Rosas idr., navsezadnje pa smo tam bralno uprizorili Kushnerjeve *Angele v Ameriki*, ki smo jih slušatelji tudi sami prevedli.

Ko danes pomislim na GILŠ, je jasno, da pripada nekemu prehodnemu obdobju, ko si institucije, kakršna je bila Zveza kulturnih organizacij Slovenije, niso znale razložiti, kakšna naj bo njihova institucionalna funkcija v spremenjenem sistemu kulturne politike in so si razsvetljeni področni svetovalci, kot je bila Metka Zobec, znali presežke javnega denarja priboriti za dejavnosti, za katere bi moral biti vselej namenjen. Šola je bila seveda tudi plačljiva, a hkrati vsem slušateljem cenovno dostopna. Tako so bili pedagogi tudi plačani. Hkrati pa so bila 90. leta čas, ko so depresivna 80. leta vstopila v svojo manično fazo in se nam je v Sloveniji zmotno zdelo, da reči lahko gredo samo še na bolje. Obe desetletji sta iz Ljubljane za kratek čas ustvarili vznemirljiv center ustvarjalnosti in gilševci smo bili del njega. Ko smo se podili po predstavah (poleg del vseh naših mentorjev tudi Dragana Živadinova, Vlada Repnika, Janeza Janše, Marka Košnika, Mateje Bučar, Mileta Koruna, Barbare Novakovič, Plesnega teatra Ljubljana, Matjaža Fariča, Iztoka Kovača, Eduarda Milerja, Vita Tauferja, Matjaža Pograjca, Betontancev, Matjaža Bergerja idr.) in festivalih (Exodos, Ex Ponto, Mesto žensk idr.) ter videli vse, kar smo utegnili in kar je bilo mogoče, nas je predvsem t. i. alternativna scena imenovala – gilševci. Bili smo izjemno toplo sprejeti ter nenadoma v pogovorih z ustvarjalci deležni tudi neformalnega izobraževanja in ustvarjalnih temperatur, ki so to sceno napajale.

»Reči je treba pripraviti 150%, da bi ljudje potem dobili občutek, da se je vse zgodilo spontano,« je samo eden od lucidnih in humornih domislekov Metke Zobec, ki je v GILŠ vložila vse svoje življenje, znanje in energijo. A Metki bi težko pripisal karakteristike kontrol frika, ker se je ves čas zavedala, da v izobraževanju človek lahko stori toliko, več pa ne. Povsem jasno ji je bilo, da v izobraževalnem programu ljudje nikoli niso produkti in da je nemogoče načrtovati ali predvideti, kaj jih bo v nekem izobraževanju nagovorilo in zaznamovalo. Bilo pa ji je jasno, da je mogoče ustvariti pogoje in da je pri izobraževalnem poljedelstvu tla mogoče prepajati in pognojiti z nečim, kar se ji zdi smiselno, lepo, potentno, inspirativno in domiselno, s tistimi rečmi iz znanosti, umetnosti in kulture, ki se jih da zanimivo čutiti, videti, razumeti, misliti in želeči. Kaj bo iz teh tal zrastle, pa ni mogoče načrtovati. Četudi je Metka neomajno bdela nad pripravo tal in so lahko pri tem delu občasno izbruhnili tudi konflikti, če se je kdo hotel v to vmešavati, je vedela, da mora slušateljem (in pedagogom) pustiti, da se sami odločijo, kako bodo iz teh tal rasli, v koga bodo zrasli in kako cveteli. Vedela je tudi, da se GILŠ nadaljuje in širi tja, kjer reči niso bile več v domeni šolske organiza-

GILŠ - KODUM, 1992/93
foto/phot: Alenka Kozolc Gregurič

cije in da je to dobro. Vsak od nas, slušatelj in pedagogov, si je ustvarjal in gojil tudi povsem svoj GILŠ. In ko nas je v scenografskih in kostumografskih delavnicah presenečala z rižotami in zabeljenimi ajdovimi žganci, ker smo zaradi vsega lepega čisto pozabili na hrano, nam je omogočala, da smo pri ustvarjalnem delu zdržali še kakšne dodatne tri ure. Bila je prvakinja v ustvarjanju kolektivne štimunge s hrano.

Metka ni nikoli uresničila svoje želje, da bi ustanovila pevski zbor, kjer bi prepevali samo tisti, ki nimajo posluha, med katere se je namreč štela tudi sama. Trdila je, da ljubezen do petja nima zveze s tem, ali ljudje imajo posluš ali ne. To je samo eden od primerov, kako so bili zanjo zanimivi različno uobličeni odkloni od norm. Na nekem drugem področju so bili ti njena obsesivna tema. Med njeno produktivno privatno raziskovalno delo, s katerim je imela ogromno veselja, so namreč spadale jezikovne napake, za katere je trdila, da so mnogokrat na svoj način točnejše kot sama jezikovna norma, predvsem pa nam več povedo. Daleč od tega, da bi trdil, da smo se na GILŠ-u zbirali ljudje brez posluha, a mislim, da smo bili vsi, vključno z Metko, nekakšen odklon od norme; problematični, neprilagojeni subjekti, ki smo na GILŠ-u našli zatočišče in ustvarjalni zagon. Neverjetno velik je odstotek gilševcev, ki se še danes zelo uspešno ukvarjamo z umetnostjo in kulturo. In če se ozrem po izobraževalnem sistemu v Sloveniji, potem je bil GILŠ v moji doseganji karieri edina šola, ki je mimo memorativnih in storilnostnih sposobnosti slušatelj cenila »eksczesno«, neobičajno, rahlo »noro« mišljenje in ustvarjanje, v popolnem nasprotju s produktivnostno in učinkovitostno naravnanim institucionalnim izobraževalnim sistemom, ki je zmožen proizvesti predvsem ljudi, ki dandanes izzivom tega sveta preprosto ne zmorejo biti kos.

Ko se je nekdanja ZKOS v drugi polovici 90. let reformirala, je njena streha postala odločno premajhna za GILŠ. Zato se je Metka odločila oditi na svoje. Ustanovila je društvo GILŠ-

KODUM in obenem dobila službo na Univerzi v Gradcu, kmalu zatem pa je hudo zbolela. Umrla je 3. februarja letos v bolnici dr. Petra Držaja v Ljubljani, stara 56 let. Jahuda Amihaj v neki svoji pesmi pravi, da je od treh ali štirih v sobi vedno eden, ki stoji ob oknu. Ta ne more drugače, kot da vidi dlje. Metka Zobec je bila vsekakor oseba, ki si ni dovolila in ni mogla stati drugje kot ob oknu. Morda ne toliko, da bi videla za vse nas ali da bi mi videli, kar je videla ona, ampak da bi si preprosto dovolili stopiti k oknu in pogledati, kaj je za nas na ogled tam, kje se reči bolje in jasneje vidijo. Odprimo okna.

Povzetek

Metka Zobec (1956–2013) je v začetku 90. let prejšnjega stoletja pod okriljem tedanje Zveze kulturnih organizacij Slovenije (ZKOS) ustanovila Gledališko in lutkovno šolo - Kozmopolit-sko delavnico umetnosti GILŠ - KODUM (1991–1999). Šola je v slovenskem prostoru pionirsko vzpostavila nove izobraževalne modele na področju uprizoritvenih umetnosti in pomembno zapolnila institucionalni manko na tem področju. Z izvirnimi načini izobraževanja, ki bi jih danes lahko uvrstili med Bauhaus in Black Mountain College, je odločilno zaznamovala generacije študentov in mentorjev, ki so jo obiskovali in soustvarjali.

Ključne besede

Metka Zobec, GILŠ - KODUM, privilegirani študijski čas, 90. leta, strukturalizem, svetovljanski duh, možnosti in razlike, večperspektivnost, odklon od norme.

Page: 70

Reach: 0

Country: SLOVENIA

Size: 4084 cm2

Kazalo

6 / 9

1 The name "KODUM – Cosmopolitan Workshop of Art" was invented by GILŠ student Dimitrij M. Gračner in a moment of creative inspiration, on a Friday or Saturday evening in the spring of 1992, in the small, cramped ground-floor kitchenette at the former 5 Kidričeva Street (now 5 Štefanova Street) in Ljubljana, where all of us, students and mentors at GILŠ, hung out after school was done for and where Metka made her pasta with delicious sauce for all of our hungry

mouths so many times. Kidričeva Street served as the registered office of the former Association of Cultural Organisations of Slovenia – ZKOS (now the Republic of Slovenia Public Fund for Cultural Activities – JSKD), under which Metka Zobec, employed there as an independent adviser for theatre and puppet activities, founded GILŠ or GILŠ – KODUM [editor's comment].

2 Metka used to tell us that GILŠ was not there to raise new generations of actors, dancers, directors, dramaturges, puppeteers, set and costume designers, theatre critics and theoreticians ... "Most of all, I want all of you one day to become, also because of your GILŠ experience, better lawyers, architects, doctors, translators, journalists, teachers, mothers, fathers and friends... I want you to stay ingenious and creative, no matter which roads you take in your

lives," Metka always stressed. [editor's comment]

GILŠ - KODUM (1991–1999) alongside Bauhaus and Black Mountain College

Rok Vevar

METKA ZOBEC
(February 20, 1956, Ljubljana
– February 3, 2013, Ljubljana)

Rok Vevar (1973) writes about stage art, he is a theoretician and historian of contemporary dance.

Translated by Irena Duša Draž

Although we were aware of Metka Zobec's severe illness for a long time, the news about her passing in the beginning of February of this year came as a surprise and we were shaken by it. One can never be prepared for such things. Only weeks before, a former GILŠ student, Tamara Langus, had started the GILŠ – KODUM discussion group on Facebook. It started to attract former students and teachers who'd once attended this unusual and ground breaking theatre and puppet school, to which Metka added the name "Cosmopolitan Workshop of Art"¹ ("this is no esoteric remedy," once wrote a journalist for *Mladina* magazine affirmatively about GILŠ) soon after its creation in the beginning of the 90s, and which remained active until approximately the end of the decade. A short while before this, some former GILŠ students and mentors met at Kino Šiška to try to understand and explain what it was that united us so intensively in the 90s and wrote a chapter of our lives that all of us attribute so much significance to since every one of us feels that the time spent at GILŠ played a decisive role in who we are today, no matter what it is we now do.²

This is my story. It was an afternoon in the beginning of October 1993 and I was coming back from a student lunch with my brother, when Metka Zobec came walking towards us somewhere in the middle of Čopova Street. I had met her at the Summer Theatre School she organized in the town of Radenci in 1990. "Metka!" I called out to her with joy. "Oh, look who it is! Are you doing fine?" she replied cheerfully. I started out at once by explaining how sorry I was that I

missed the enrolment deadline for GILŠ – KODUM, which was embarking upon its third season. "That's all right," she said. "I will explain everything. There is an introductory meeting for this academic year in two hours. Come to 5 Beethovnova Street, we have a small theatre hall there. Do you know where that is? Look, follow Cankarjeva Street, turn left, enter the courtyard at 5 Beethovnova Street and you will see some people. We start at four. You just come." I got cold feet and presently explained that I couldn't just barge in somewhere where I didn't know anybody. "The other students don't know anyone either. You'll get to know each other in time." Although I tried to explain one should apply for such things formally, Metka remained firm: "OK, look, you have applied now here with me and you can fill in the paperwork in my office later. It's that simple." Twenty years have passed since that coincidental yet decisive meeting. Like most of my colleagues touched by GILŠ, I am still in the theatre arts. GILŠ and Metka Zobec's mindset have played a pivotal role in the way I observe, see, feel and understand theatre, puppets and dance.

Metka graduated in the German and Slovene languages. Although she did not continually teach, her intellectual infrastructure was definitively a linguistic one. If you could ask her about her favourite teacher, she would almost certainly answer that it was Jože Toporišič, D.Sc., Professor of Slovene literary language and theory of style. She belonged to the group of students who had no problem with him or his demonised public image in the Slovenian cultural sphere and found their student years with him a privilege. Obviously, there was a partnership connecting the Professor and his students. For Metka and a few other GILŠ lecturers with a background in Slovene studies, Professor Toporišič represented a treasure trove of a linguistic paradigm called structural linguistics, as well as a direct connection to some of the greatest names of this key linguistic movement of the 20th century, a movement providing the foundation that helped anthropology, philosophy, psychoanalysis, sociology, political theory as well as different theorisations of art reinvent themselves. "Toporišič personally collaborated with people like Roman Jakobsen, you know, and he re-thought the Slovene language precisely through structuralism. People should sometimes be thankful just to be able to be in his company." And so it happened that we GILŠ students, who for the most part hadn't attended his lectures, found ourselves in his company one evening. It was probably her understanding of structuralism that prompted Metka to claim that, "with certain teachers, the students just need to 'be there': it is not important to learn what the teachers know, to accept their information as an educational norm, but to be in touch with their language, to be in the presence of their ways of thinking, behaving, creating, reacting, debating, because these things give you information about the structure generating their language." It was probably this contact with structuralism that made us suddenly able to follow much more complicated structures of theatre arts.

When I first set foot in the theatre hall now called "Skladovnica" with 30 other colleagues on that day in Octo-

ber of 1993, Metka started by telling us some things I can no longer recollect. The only sentence that stays in my mind is: "This is the kind of school I always wanted to attend but couldn't find. So I created one." If I were to speculate on how to paint or present an elusive and abstract object such as GILŠ – KODUM to someone who didn't know it, I would probably decide on a peculiar cubist painting, a mixture of both phases of cubism: analytic and synthetic. Adding a touch of futuristic dynamic, the movement Duchamp chose to tackle cubism, you get a dynamic object where different views, normally provided by duration, condense in one place and talk about the importance of not only the object we portrayed, but also the ways we chose to do it. The object's portrayal would also speak of the possibility that the differences that depict it are more important than the unity in observations of it. How did Metka Zobec put this into practice?

Metka invited teachers with different experience, of different provenance and beliefs and from different artistic movements to teach at GILŠ. She could intercept them a day after they returned from their studies or professional journeys abroad, when they were still out of work back home. She called and booked them. She believed that right upon their return from foreign countries, people are permeated with temperatures of other cultural and artistic spaces and usually want to share their experience. "You can learn most from other people when their experiences are still fresh," she used to say. In this fashion, the artistic spirit of Prague, Brussels, London, Paris and New York entered GILŠ. Metka wished for the students to appreciate their teachers and attend all classes, regardless of our primary interest. And although most students were in fact interested primarily in stage acting, we all ended up singing, performing music, dancing, acting, making costumes, puppets and sets, we sketched and modeled the sets, glued leftover newspapers and magazines together to make collages, wrote songs, theatre plays and reviews, practiced speech and language, recited poems and told stories, directed one another and created extremely diverse performances. "Maybe you will discover a talent you didn't realise you had. If you want to perfect yourself in a specific area, there are numerous other schools and academies apart from GILŠ that can help you do that. But GILŠ is not one of them. You need to familiarise yourself with as many things as possible," Metka kept telling us. After all, it was the 90s, a time when theatre art underwent a process of hybridisation and a time when the fences and limits of territories of canonised stage practices began to fall. She organized group visits of exhibitions, films, theatre plays once a week ... sometimes we would see two in one night and a new world opened up to us. Together with our mentors, Metka provided us with a field of multiperspectivity. She was interested not so much in us learning skills and conquering limited fields, which she thought unimportant after all, but in recognising differences and possibilities.

GILŠ ran on Friday afternoons and all day Saturdays, exceptionally also on Sundays and during the week. Each week, Metka put together the schedule according to the availability

Page: 70

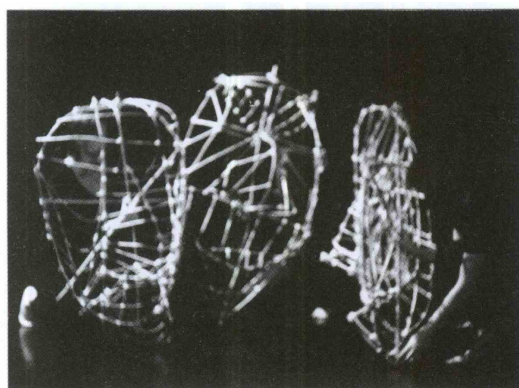
Reach: 0

Country: SLOVENIA

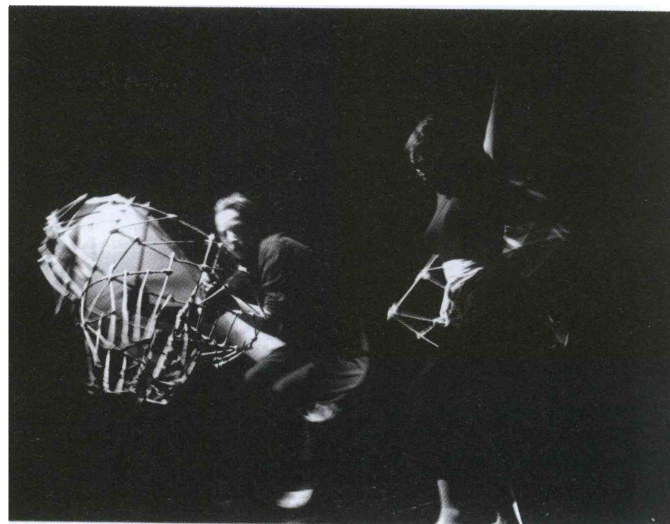
Size: 4084 cm2

Kazalo

8 / 9

Rojstvo, življenje, smrt / Birth, Life, Death, mentor: Silvan Omerzu
GILŠ - KODUM, 1995/96, foto arhiv/photo archive: GILŠ - KODUM

of our mentors and we were informed of it in the form of a letter that found its way to our mailboxes each Thursday morning and usually ended with: "Give my love to your families and take care of yourselves." Apart from practical information and the schedule, those letters also contained short essays written by Metka, as well as a chronicle of culture and the art pulse of Ljubljana and Slovenia. She also kept us posted on what our mentors were up to. Off the cuff, I remember her translating excerpts from Miloš Forman's autobiography for us; she got enthused about an interview with Metka Kraševc, which ran in *Razgledi* magazine; she translated excerpts from essays by Danilo Kiš; we received Ludwig Wittgenstein, Milan Jesih and Tomaž Šalamun; in March of 1996 she informed us: "Our Kieslowski died," adding a few of her thoughts on the renowned Polish director; she wrote to us about Marko Švabič, whom she referred to as the "currently forgotten" Slovenian master of language who would one day be rediscovered for sure, Metka was certain. She was the first to tell me about Noam Chomsky, the scientist of generative grammar; she sent us excerpts from the book *Surovo pozorište* (Raw Theatre) by Mirjana Miočinović, and also excerpts from plays by Bertolt Brecht; she made a stand against Fukuyama's thesis in his book *The End of History and the Last Man*; she told us to visit the Museum of Modern Art to see photographs by Andres Serrano and his "Piss Christ", which moved and shook her up profoundly, regardless of the fact that she was a devout Christian. "This was made with reverence and is simply too beautiful to be offensive," she thought of the work, which caused a huge number of public debates all over the world.

During the time when the cruel Yugoslav war raged in the Balkans, she first brought the Serbian theatrologist Jovan Hrستیć to Ljubljana via Budapest, and later Mirjana Miočinović, who had left her job as a professor at the Faculty of Dramatic Art in Belgrade as a sign of protest against the lack of reaction by the intellectual public to the Serbian participation in the Balkan slaughter and its failure to oppose Milošević. "If the Department of Comparative Literature and Literary Theory at the Faculty of Arts in Ljubljana doesn't want her, then we will bring her to GILŠ!" Metka was deter-

mined. And she did bring her. Among other guest lecturers there were also a couple of young scientists, Valentina Hribar and Bojana Kunst, who had just recently graduated and were then at the starting point of their scientific careers; then there were Eduard Miler, Igor Zabel and Janez Janša, as well as the already mentioned Jože Toporišič. Our mentors were, among others (I am pretty sure I've left out some of them, which makes this list an incomplete one): Brane Potočan, Brane Završan, Marija Vogelnik, Mitja Vrhovnik Smrekar, Diego Barrios Ross, Barbara Hieng Samobor, Stanislava Bonisegna, Petra Govc, Draga Potočnjak, Ana Mlakar, Saša Pavček, Maruša Geymayer Oblak, Ivan Peternelj, Matjaž Pograjc, Tomaž Štrucl, Marija Mojca Pungerčar, Pepi Sekulić, Simon Kardum, Simona Pintar, Katja Podbevšek, Uroš Trefalt, Vili Ravnjak, Boris Ostan, Jette Ostan Vejrup, Blaž Lukan, Silvan Omerzu, Saša Jovanović, Jan Zakonjšek, Maja Gal Štromar, Simona Zorc, Aleksander Jurc, Sebastijan Horvat, Anja Štefan, Nataša Burger, Tomi Janežič, Ravil Sultanov and Nataša Sultanova ... Because of them, Skladovnica at 5 Beethovnova Street is still a magical place for me and I still know which seat was my favourite, because I was sitting in it while first learning through video about Merce Cunningham, Pina Bausch, Robert Wilson, Jan Fabre, Wim Vanndekeybus, the collectives Théâtre de Complicité, La Fura dels Baus, DV8 - Physical Theatre, Rosas, etc., and, last but not least, it was where we performed a staged reading of Kushner's *Angels in America*, which we previously also translated.

Thinking about GILŠ today, it is clear to me that it belonged to a transitional period in which institutions like the Association of Cultural Organisations were unable to define their institutional function within the changed system of cultural policy, and enlightened sector advisers like Metka Zobec were able to get a hold of the surplus of public resources and spend them on activities these means should finance in the first place. Nevertheless, the programme was not free, but the fee was affordable for all students and the teachers were paid for their work. At the same time, the 90s were the manic phase following the depressed 80s and everyone in Slovenia falsely believed that things could only improve from

then on. Both decades made Ljubljana temporarily into an exciting centre of creativity and GILŠ students were a part of that. While we chased performances (apart from ones created by our mentors, we also attended performances by Dragan Živadinov, Vlado Repnik, Janez Janša, Marko Košnik, Mateja Bučar, Mile Korun, Barbara Novakovič, Dance Theatre Ljubljana, Matjaž Farič, Iztok Kovač, Eduard Miler, Vito Taufer, Matjaž Pograjc, Betontanc, Matjaž Berger, etc.) and festivals (Exodos, Ex Ponto, City of Women, etc.), trying to catch and see everything we could, others, especially the so-called alternative scene, called us the GILŠ people. After an extremely warm welcome, we were suddenly receiving an informal education through conversations with artists and could benefit from the creative temperatures fuelling the scene.

"Things need to be 150% prepared in order to give people the feeling that everything happened spontaneously," was just one of Metka Zobec's lucid and witty remarks. She invested her entire life, knowledge and energy into GILŠ. Nevertheless, Metka could hardly be described as possessing the characteristics of a control freak, because she was always aware of the fact that one could only do so much in the process of education, and not more. It was clear to her that people involved with an educational program are never products, therefore it is impossible to plan or predict which part of the educational process will speak to them and leave a mark. On the other hand, she understood that conditions can be created and the soil for educational farming can be watered and fertilised with something she felt was sensible, beautiful, potent, inspiring and ingenious, with those things in science, art and culture that are interesting to feel, see, understand, think and desire. Although Metka firmly watched over the preparation of the soil, which resulted in an occasional conflict when somebody wanted to interfere with this process, she also knew that students (and teachers) need to be free to decide how they want to grow from this soil, who they want to grow into and how they choose to bloom. She also knew that GILŠ was growing and expanding to places where things were no longer governed by the organisation of the school, and she understood that was a good thing. Each one of us, students and teachers alike, created our own distinctive GILŠ. And when she came to set and costume workshops to surprise us with risottos and buckwheat *žganci*, because all the beautiful things we were experiencing made us forget about food, she made it possible for us to carry on with our creative work for another three hours. She was the champion of creating a collective atmosphere with food.

Metka never realised her wish of starting a choir with only tone-deaf singers, one of whom she believed herself to be. She claimed that the love of singing had nothing to do with having an ear for music. This is just one of the examples of how she viewed different forms of deviations from the norm as interesting. In another field, they were her obsession. Part of her productive private research work, which gave her enormous pleasure, was namely language errors. She claimed that language errors were oftentimes more precise

than the language norm and, above all, more telling. Far from claiming that GILŠ was a gathering place for the tone-deaf, I nevertheless feel that everyone there, including Metka, in some form deviated from the norm; we were troublesome, maladjusted subjects who found refuge and creative drive at GILŠ. An incredibly high percentage of GILŠ students still lead very successful careers in art and culture. Judging from the Slovenian educational system, GILŠ was the only school in my educational career which ignored memorisable and productive capabilities and appreciated its students for their "scandalous", unusual, slightly "crazy" thinking and creations in complete opposite to the productivity and efficacy stance of the institutional education system that is for the most part only capable of producing people who simply aren't able to face the contemporary challenges of our world.

When the former Association of Cultural Organisations of Slovenia reformed in the second half of the 90s, its walls became too tight for GILŠ. Consequently, Metka decided to go her own way. She founded the GILŠ – KODUM Society and at the same time accepted a job at the Karl Franzens Universität Graz. Shortly after, she fell gravely ill. She died on February 3rd of this year in Dr. Peter Držaj Hospital in Ljubljana at the age of 56. Yechuda Amichai says in one of his poems that, out of three or four people in the room, one is always standing at the window. This one can't live without seeing further. Metka Zobec was certainly a person who wouldn't accept standing and couldn't stand anywhere but at the window. Maybe not so much to see for all of us or to let us see what she saw, but to help us simply allow ourselves to step up to the window and see what is available for us out there where things can be seen better and clearer. Open the windows.

Abstract

Metka Zobec (1956–2013) created the Theatre and Puppet School – Cosmopolitan Workshop of Art (1991–1999) under the former Association of Cultural Organisations of Slovenia (ZKOS) in the beginning of the 90s. The school pioneered new educational models in the field of performance art in Slovenia and played an important role in making up for the lack of institutional programmes in this field. By choosing original ways of teaching that could today be placed alongside Bauhaus and Black Mountain College, it left a decisive mark on the generations of students and mentors attending and co-creating it.

Key words

Metka Zobec, GILŠ – KODUM, privileged study time, the 90s, structuralism, cosmopolitan spirit, possibilities and differences, multiperspectivity, deviation from the norm

Morilec nocoj na malem odru Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici

RADIO SLOVENIJA 1, 16.10.2013, PROGRAM A1, 18:15

VODITELJICA: Na malem odru Slovenskega narodnega gledališča v Novi Gorici bo nocoj zaživel besedilo Eugena Ionesca z naslovom Morilec, čigar uprizoritev bodo slovenski gledalci videli prvič. Predstavo je z mlado ekipo na oder postavil režiser Marko Čeh, ki je pred nocojšnjo premiero Magdi Tušar povedal tole: MAGDA TUŠAR: Marko Čeh lep pozdrav v Novo Gorico. V predstavi absurda je težko iskati neke logičnosti, realne povezave. V predstavi Morilec gre za številna nasprotja človek, lepota, narava, zlo, grdo v svetu, na kaj ste se vi osredotočili?

MARKO ČEH: Kaj ti vem. Mi smo se osredotočili samo na ne vem, pomoje na življenje. Pač gre pač za lepo mesto, ko je pač nasprotje slabemu mestu. Mi imamo oba mesta v predstavi. Problem obeh delov pa je, to da je en morilec. Nihče ne ve kdo je, kje je in zakaj pač ubija ljudi.

TUŠAR: Najbrž besedilo ponuja veliko možnosti saj gre za preplet veliko žanrov ne glede nato, da je v ospredju absurd?

ČEH: Ja, besedilo ponuja ogromno možnosti. Besedilo, tekst sam po sebi, vsak prizor ponuja materiala po moje za eno celo predstavo. Drugače pa lotili smo se čisto normalno. Jaz sem postavljajl neke situacije, tu so mi pol zelo močno pripomogli igralci, ker so znotraj vsakega, svoje vloge, svojega dialoga z drugim, svoje situacije zelo dobro vživeli, začeli spraševati čisto na enih drugih nivojih in se je tu rodil tak neki življenjski flov, ki se mi zdi pa da je na trenutke nelogičen ali pa zelo močno logičen, se pa o tem nikoli v življenju ne sprašujemo in zaradi, to je pa pol absurdno, ne.

TUŠAR: Sporočilo predstave govori o nemoči zoperstavljanju zla, ki je na tem svetu. To je morda eno izmed sporočil?

ČEH: Ne! Pač ali pa tut. Ne vem. Lahko rečemo tak. Človek, ta povprečen človek, ki se zjutraj zbudil in se je po naključju znašel v enem lepem mestu, belem mestu, sijočem mestu, perfektnem mestu in potem v tem lepem mestu doživi pol eno napako, tega morilca, ko pa je udor na nek način nekega realnega, ne sijoče mesto pol obstaja samo zaradi tega ker ta morilec ko je slab, del tega mesta ga definira in tam se potem odpravi domov. On pa živi v slabem delu mesta, v tam ko ni sijoče, ni lepih momentov, nič vse je bolj grobo, vse je bolj težko, vse se, ful je blata, cel cajt dežuje. In on pride tja, pride v ta slabi del, tam je pri sebi doma in potem se odloči, da bo tega morilca dobil. Dobi tudi dokaze pri sebi doma, jih najde in se odpravi v lov za tem morilcem in pride naprej, naprej gre proti prefekturi in naleti na volilno srečanje. Na tem volilnem srečanju on skuži, da je pozabil dokaze doma, ne more se vrniti domov in ostane ujet v to situacijo. Volilno srečanje odide naprej on pa ostane sam, naleti na tega morilca, ko pa je ne vem, če je morilce ali ni morilec, verjetno je ali pa tudi ni, v glavnem in potem ga hoče razumeti.

TUŠAR: Pri vsej tej zgodbi, ko poslušamo dobimo asociacije na Kafko.

ČEH: Ja, lahko bi rekli, da recimo ja Grad bi lahko bil neka, če bi zelo, zelo razmišljali in iskali vzporednice bi mogoče našli enih par ja.

VODITELJICA: Poleg premierne predstave Morilec bi vas radi opozorili še ne nekaj drugih večernih prireditev. Umetnost in politika, sodobna estetika, filozofija teorija in umetnost v času globalne tranzicije. To je naslov Knjige beograjskega avtorja Miša Šuvanovića. Zato čez dobre pol ure pridite v center in v galerijo P74 v Ljubljani kjer se boste lahko poglobili v tematiko. Prvo obsežno predstavitev v slovenskem prostoru pa nocoj v Mestni galeriji Ljubljana napoveduje italijanski umetnik grškega rodu Jannis Kunellis ki je pomemben pripadnik evropskega gibanja Arte Povera. Že v 60. letih se je odzval na družbeno politično dogajanje in svojo likovno govorico izpeljal do skrajnih meja umetniškega izražanja. Do kašnih? si boste lahko ogledali po 19.uri. Vabljeni pa ste tudi, da okusite Slovensko pogačo. Ne, ne gre za kakšno pogostitev večera, pač pa za zmagovalno pesem letošnjega natečaja **mentorjev Feferon**. Zmagovalno

besedilo Aleksandre Kocmut, ki sta ga uglasbila Slon in sadež gre na začetku takole: »ščepec pohlepa, žlica zavisti, mišje obisti, zavitek laži in obilo masti«, receptu lahko dodate tudi ščepec lastne domišljije.

Odprt nov kulturni center Kult 3000

RA SLOVENIJA 1, 16.10.2013, ZRCALO DNEVA, 22:15

Javni sklad republike Slovenije za kulturne dejavnosti je na Metelkovi v Ljubljani slavnostno odprl nov kulturni center Kult 3000. Njegova vloga bo v prvi vrsti povezovalna in informativna. Velik pomen pa vidijo tudi v spodbujanju kulturnega turizma. Prispevek Nine Slaček.

NINA SLAČEK: S slavnostnim odprtjem razstave fotografij Jureta Kravanja, na katerih so ujeti prizori z Metelkove, je svoja vrata danes odprl Kult 3000. Novi kulturni center bo poleg organizacije kulturnih dogodkov, predvsem razstav in okroglih miz, v prostorih nekdanje vratarnice na Metelkovi v prvi vrsti skrbel za dobro obveščenost o kulturnih dogodkih in dejavnostih. Svojo osrednjo vlogo pa vidi v usklajevanju delovanja kulturnih ustanov in ustvarjalcev ter oživitvi dogajanja na muzejski ploščadi, razlaga direktor **Javnega sklada za kulturne dejavnosti** Igor Teršar.

IGOR TERŠAR (JSKD): Predvsem pa bo iz te stavbe Kulta 3000 programsko koordinirana ploščad Metelkova, namreč v zadnjih letih so se na tej strani priključili tudi trije muzeji. Gre za Etnografski muzej, Narodni muzej in Muzej sodobne umetnosti. Tukaj je Kinoteka. Prihaja Agencija za knjigo. Torej vedno več ustvarjalcev in ploščad je izredno primerna za prireditve ali tudi kakšne sejme. Skratka, vrsto priložnosti za, tudi za kulturni turizem.

SLAČELK: Prav spodbujanje kulturnega turizma se zdi Teršarju izrednega pomena, saj zagotavlja večji obisk, tako domačih kot tujih gostov. Za dodatno finančno spodbudo področju kulture pa računa predvsem na evropski program Ustvarjalna Evropa, ki se bo začel s prihodnjim letom.

Danes na Metelkovi otvoritev centra KULT 3000

RA SLOVENIJA 2, 16.10.2013, VAL 202, 8.45, (Napoved kulturnih prireditev)

Na Metelkovi v Ljubljani bodo ob 13.00 odprli novi kulturni center **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** KULT 3000. Na ogled bo tudi fotografska razstava Jureta Kravanje.

Novi kulturni center Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti

RADIO SLO2, VAL 202, 16.10.2013, KULTURNICE, 14:08

VODITELJICA: 14:08 Pred dobro uro se je vratarnica v nekdanji vojašnici na Metelkovi v Ljubljani spremenila v kult. No, simbolni kulturni prostor, vhod in izhod, vedno pod budnim očesom nenehno prisotnih vojakov je zamenjal vsebino in KULT3000 je res nov center Javnega sklada za kulturne dejavnosti Republike Slovenije, v vsem kompleksu na Metelkovi najmanjši, a široko zasnovanim programom, saj kot pravi Igor Teršar:

IGOR TERŠAR (Direktor Javnega sklada za kulturne dejavnosti): Že ime, ko smo razmišljali kaj naj bi to bilo, čeprav vemo da je to vratarnica, da je to bila bivša vojašnica. S tem imenom KULT3000 želimo biti malo zazrti v prihodnost. Mislim da imamo kar nekaj izzivov, tudi čas krize, čas za premislek nad vso kulturo, da vidimo kako naprej, da se mogoče povežemo. Ne samo mogoče, ampak mislim da je potrebno da se kulturni ustvarjalci povežemo. Dobivamo en nov prostor, ki bo imel več funkcij. Bo to ena močna informacijska točka za različne kulturne dejavnosti. Med njimi tudi za ljubiteljsko kulturo. Druga funkcija je, da bo to prireditveni prostor, ki je izjemno primeren za fotografske razstave, slikarske ali humanistične pogovore. Naj povem, da bo že prvi naš gost Igor Vidmar, ki ga poznamo tako po njegovem delovanju. To bo sredi novembra. Naslednja funkcija tega prostora je izobraževalna. Tudi Javni sklad izvaja vrsto izobraževalnih manjših oblik. Naj bo to kakšne delavnice, gledališki teksti in tako naprej. Prostora vedno primanjkuje. Zadnja, glavna funkcija pa je koordinacija programa na tej ploščadi, ki jo tukaj vidimo. Vedno več je tukaj že letos. Letos je bilo tukaj kar veliko prireditev, različni nastopi. Vedno več obiskovalcev, Ljubljančanov, turistov. Ta del Ljubljane se zelo odpira. In želimo skupaj z drugimi inštitucijami, tudi z alternativnim delom Metelkove se čim bolj povezati. Mislim da to lahko stori ravno sklad ki pokriva ljubiteljsko kulturo, nevladni sektor. Morda lažje kot kakšna druga inštitucija. In moja naloga kot direktorja in sodelavcev je, da bomo v naslednjih tednih se usedli in videli ali lahko pripravimo skupaj kakovosten program, tudi z muzeji in ga seveda spomladi, oziroma že prej promoviramo in izvedemo do jeseni ko vreme to dopušča.

Novi kulturni center Javnega sklada Republike Slovenije za kulturne dejavnosti

RADIO SLO3 (PROGRAM ARS), 16.10.2013, SVET KULTURE, 16:11

ALEKSANDRA SAŠKA GRUDEN: Zdaj pa k dogodkom na področju likovne ustvarjalnosti in umetnosti.

DEJAN KALOPER: Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti je danes slavnostno odprl nov kulturni center na Metelkovi v Ljubljani, poimenovan KULT3000. Kulturni center, ki je svoj prostor dobil v nekdanji stražarnici ob Metelkovi ploščadi, v neposredni bližini več muzejev svojo vlogo v prvi vrsti razume povezovalno in informativno. Skrbel naj bi za koordinacijo med kulturnimi ustanovami in ustvarjalci ki delujejo na območju Metelkove. Velik potencial pa vidi tudi v spodbujanju kulturnega turizma. Prispevek je pripravila Nina Slaček.

NINA SLAČEK: Novi kulturni center KULT3000 je svoje delovanje v slovenskem kulturnem prostoru začel z razstavo fotografij Jureta Kravanja, na katerih so v objektiv ujeti prizori umetnosti in kulturi namenjenih prostorov na Metelkovi ulici. S tem je simbolično podano tudi izhodišče njegovega delovanja, saj naj bi KULT3000 med drugim koordiniral delovanje kulturnih institucij ki delujejo na Metelkovi. Še posebej pa bodo pozorni na potrebe kulture v prihodnosti, poudarja direktor Javnega sklada za kulturne dejavnosti magister Igor Teršar.

Mag. IGOR TERŠAR (Direktor Javnega sklada za kulturne dejavnosti): Nov kulturni center Javnega sklada za kulturne dejavnosti smo poimenovali KULT3000, ker želimo poudariti predvsem njegovo zazrtost v prihodnost. In ta kulturni center bo imel več funkcij. Prvič bo to močan informacijski center za področje kulturnih dejavnosti na Metelkovi ulici in širše. Želimo na enem mestu združiti kulturne ustvarjalce in inštitucije. Bo to tudi prireditveni prostor. Je zelo primeren za fotografske razstave, razstave slikarjev, okrogle mize. Želimo privabiti v pogovore ljudi iz različnih področij. Bo tudi izobraževalni center. Predvsem pa bo iz tega, iz te stavbe KULT3000 programsko koordinirana ploščad Metelkova. Namreč, v zadnjih letih so se na tej strani priključili tudi trije muzeji. Gre za Etnografski muzej, Narodni muzej in Muzej sodobne umetnosti. Tukaj je Kinoteka. Prihaja agencija za knjigo, torej vedno več ustvarjalcev in ploščad je izredno primerna za prireditve ali kakšne sejme.

SLAČEK: Posebno pozornost bo KULT3000 namenil tudi razvijanju kulturnega turizma, pravi Igor Teršar.

Mag. TERŠAR: Kultura in turizem sta od vekomaj zelo povezani dejavnosti. Tudi v manjših krajih ni turistične prireditve da ni popestrena s kulturo. Skratka, to gre z roko v roki in tudi vsa evropska mesta ali pa svetovna mesta zraven turistične ponudbe dajejo vedno kulturno ponudbo. Naj si bo to razstava ali kakšen živ ustvarjalec. Naj bo to muzej ali knjižnica. Skratka, to gre z roko v roki in tudi ustvarjalna Evropa program ki prihaja, ki bo sofinanciran s strani Evropske Unije 2014–2020 je prav priložnost tudi za razvijanje kulturnega turizma.

SLAČEK: Razstava fotografij Jureta Kravanja bo na ogled do konca novembra. V mesecu novembru se bodo v novem kulturnem centru začele okrogle mize, dogajanje na muzejski ploščadi pa naj bi zares oživel spomladi.

KULT3000 na Metelkovi

RADIO ŠTUDENT, 16.10.2013, DNEVNI INFORMATIVNI PROGRAM, 14:18

NOVINARKA: Ob 13. uri je bila danes slovesna otvoritev novega kulturnega centra **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** KULT3000 na Metelkovi, s čimer je na ogled dana tudi razstava fotografij Jureta Kravanja. S tem se nadaljuje naseljevanje javnih institucij okoli metelkovske Metelkove. Čeprav trdijo, da bo KULT3000 »skušal okrepiti komunikacijo med obstoječimi institucijami, skupnostmi in pobudami v ulici, skrbeti za njihovo večjo prepoznavnost ter jih spodbujati k sodelovanju,« pa dvomimo, če se res zavedajo njihovega vpliva na ta kraj, če so sploh kompatibilni z njim, še posebej, če trdijo tudi sledeče: »Deloval bo [KULT3000 namreč] na področjih kulturnega turizma, promoviranja slovenske kulture po svetu in mreženja kulturnih producentov z namenom učinkovitejšega črpanja evropskih sredstev.«

Najboljša protestna pesem je Slovenska pogača

Prisluhnite zmagovalni pesmi Mentorjevega feferona

16. oktober 2013 ob 14:11,
zadnji poseg: 16. oktober 2013 ob 15:42
Ljubljana - MMC RTV SLO

"Ščepec pohlepa, žlica zavisti, mišje obisti, zavitek laži in obilo masti ..." so sestavine **Slovenske pogače**, zmagovalne pesmi letošnjega natečaja Mentorjev feferon. Pod zmagovalno besedilo se podpisuje Aleksandra Kocmut, z uglasbitvijo pa sta ji dodatno ostrino dodala Slon in Sadež.

Žirija, ki so jo sestavljali Aida Kurtović, Jure Longyka, Ksenija Jus in Matej Krajnc, je letos izbirala med 108 besedili 70 avtorjev. To je kar za tretjino več kot lani, kar organizatorji natečaja, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti (JSKD) in revija Mentor, pripisujejo naraščanju zaskrbljenosti prebivalstva.

"Slon in Sadež sta s hitro in učinkovito uglasbitvijo poudarila sarkastično razsežnost Slovenske pogače, kar je končni izdelek postavilo korak pred konkurenco. Pesem je primerna za vsakodnevno rabo, po potrebi pa se lahko uporablja v zgoščenih intervalih večkrat na dan. Vendar pozor, pogosta raba lahko povzroči uvid v neljube plasti našega trenutka in nezadržno potrebo po spremembi! Slovenska pogača je realnost slovenske skupnosti. In zna biti tudi njena prihodnost, ki ni rožnata. A je obenem vsaj zabavna in neposredna, pekoča ter zdravju prijazna," je zapisala komisija v utemeljitvi.

Žirija je odločala v dveh delih in med vsemi prispelimi najprej izbrala dela petih finalistov, ki so jih uglasbili različni domači glasbeniki oziroma skupine. Poleg zmagovalne pesmi so v ožji izbor prišli še *Mrzla domovina* avtorice Lidije Brezavšček, *Beraška duša* avtorice Tonje Jelen, *Čarli 3* avtorja Toma Novosela in *Kocka kocka* avtorja Slavka Rečnika.

Zmagovalni pesmi lahko prisluhnete v priloženem posnetku, prav tako jo lahko slišite na valovih radia Val 202, v petek pa bodo zmagovalno pesem slavnostno razglasili še na festivalu mlade literature Urška v Slovenj Gradcu.

Leta 1976 rojena slovenska pisateljica in pesnica Aleksandra Kocmut je avtorica več leposlovnih del za odrasle in otroke, spomnili pa se je bodo tudi bralci Blogozije. Živi na Prevaljah, pesmi, prozo in aforizme pa objavlja v različnih literarnih revijah in medijih. Njene pesmi in kratke zgodbe so bile nekajkrat predstavljene tudi v Literarnem nočturnu na 1. programu Radia Slovenija in v oddaji *Lahko noč, otroci*. Je članica Kulturnega društva literatov Mežiške doline, po poklicu je urednica, lektorica in prevajalka. Je sourednica pesniškega portala www.pesem.si, kjer je uvedla pesniško obliko "brahek".

Ocena novice: ★★★★★
Ocena 4,1 od 9 glasov

Vaša ocena: ★★★★★
Ocenite to novico!

f Like 2

🐦 Tweet 2

f Facebook

Zmagovalno pesem sta uglasbila Slon in sadež. Foto: MMC RTV SLO/ Eva Košak

SLOVENSKA POGAČA / Aleksandra Kocmut

Pet gramov luga,
eno plast luka,
dva šopka špargljev,
par svinjskih parkljev,
luščine od zdroba,
dva pasja zoba,
dva mačja repa,
ščepec pohlepa,
žlico zavisti,
mišje obisti,
zavitek laži
in obilo masti.

Zamesi in spleti
ga v venec,
se spleča:
Slovenec
se rezal bo
kakor pogača.

VIDEO MENTORJEV FEFERON: SLOVENSKA POGAČA

Kazalo

M. K.

 [Prijavi napako](#)

Foto: KULT3000 bo povezal Metelkovo in njene ustvarjalce

Podroben program centra šele v pripravi

16. oktober 2013 ob 16:33,
zadnji poseg: 16. oktober 2013 ob 17:02
Ljubljana - MMC RTV SLO/STA

Na Metelkovi v Ljubljani je zaživel kulturni center KULT3000, ki bo deloval v najmanjši izmed stavb ob Muzejski ploščadi, v nekdanji vratarnici.

Ob odprtju centra so nastopili umetniki iz Zavoda Bufeto in pevci vokalne skupine Jazzva, odprli pa so tudi razstavo fotografa **Jureta Kravanje**, ki jo je posvetil Metelkovi ulici. KULT3000 bo odprt vsak dan od 10. ure dalje, v večernih urah pa se obeta vrsta prireditev.

Center spada pod okrilje javnega sklada za kulturne dejavnosti. Kot je ob odprtju povedal njegov direktor **Igor Teršar** bo povezal Metelkovo ulico, njene kulturne ustanove in ustvarjalce. Skušal bo okrepiti komunikacijo med kulturnimi ustanovami, skupnostmi in pobudami v ulici ter skrbeti za njihovo prepoznavnost. Center bo deloval na področjih kulturnega turizma, promoviranja kulture in mreženja kulturnih producentov tudi z namenom učinkovitejšega črpanja evropskih sredstev.

Obenem bo skrbel za programsko osvežitev ploščadi. Podroben program bodo na JSKD-ju pripravili s koordinacijskim odborom, ki ga je imenovalo ministrstvo za kulturo.

Center bo obveščal o kulturnih dogodkih Minister za kulturo **Uroš Grilc** je dejal, da ga veseli, da je mala, a lepa samotna stavba dobila svoje mesto v krogu pomembnih kulturnih institucij. Kot je poudaril, so pred njo vsaj tri pomembne naloge: informiranje, povezovanje in oživljanje. Center bo med drugim obveščal o kulturnih dogodkih v Ljubljani in povezoval različne programe za različne ciljne skupine.

E. S.

Ocena novice: ★★★★★
Ocena 5,0 od 4 glasov

Vaša ocena: ★★★★★
Ocenite to novico!

Center bo deloval v nekdanji vratarnici. Foto: BoBo

Fotograf Jure Kravanja je razstavo posvetil Metelkovi.
Foto: BoBo

Zavod Maska - Ljubljana

20. obletnica zavoda Maska v sredo in četrtek

16. 10. 2013

Za današnje ponovitev Sokola! Janeza Jaše in Iztoka Kovača ob 19. uri je na voljo še nekaj vstopnic. Zagotovite si jo lahko z rezervacijo na urska.comino@maska.si ali na telefonsko številko 031 357 965. Ogljed prireditev je brezplačen.

TRIJE REDI ČASA

1993-2013-2023

Za nove načine umetniške produkcije

PROGRAM V SREDO IN ČETRTEK

Sreda, 16. oktober

Španski borci – Center kulture

17.00 • Z zvokom o plesu • predstavitev delavnice z dijaki Gimnazije Poljane
Delavnica Z zvokom o plesu pod mentorstvom Tomaža Groma in Špele Trošt omogoča eksperimentiranje, ozavešča raznolike principe ustvarjalnega procesa in spodbuja povezovanje različnih umetniških praks. več ...

19.00 • Iztok Kovač & Janez Janša: Sokol!

Solo predstava Kako sem ujel Sokola (1991) koreografa Iztoka Kovača predstavlja enega izmed mejnikov v sodobnoplesni produkciji, nastali v Sloveniji. Legendarna predstava, v kateri je Kovač odplesal neverjetno poetično koreografijo, nabito z lepoto, sublimnim, magičnim razmerjem med telesom, gibom, glasbo, svetlobo in prostorom, je postala emblem nekega novega časa in nove produkcije ter presenetila tudi evropsko plesno sceno s poetičnim jezikom in tako zapisala slovenski sodobni ples na kulturni zemljevid Evrope.

Predstava z naslovom Sokol!, ki je nastala v sodelovanju z Janezom Janšo, odpira drugi tip in drugo raven vprašanj, kot jih je original. Ples je edina umetnost, ki jo staranje udari. Noben umetnik ne zaključi svoje kariere že pred petdesetim, medtem ko je plesno telo na odru nezaželeno in nekonkurenčno že dosti prej. Kovač bo predstavo odplesal pri enainpetdesetih, Janša mu pri svojih devetinštiridesetih ne bo le pomagal rekonstruirati izvorne predstave, ampak se bosta skupaj posvetila novemu plesnemu telesu.

Slovenska kinoteka

21.00 • Dragan Živadinov: Molitveni stroj Noordung • komentirani informans, pogovor in predstavitev knjige Svet Kozmonavtov, balerin in svečenic
Dragan Živadinov je leta 1992 na oder postavil eno najbolj markantnih in prelomnih predstav v Sloveniji – Molitveni stroj Noordung v izvedbi SNG Opera in balet Ljubljana. Delo je nastalo v produkciji SNG Opera in balet Ljubljana ter Cankarjevega doma in s tem je prvič v zgodovini slovenske umetnosti institucija klasičnih umetnostih praks, kakršna je opera in balet, sklenila sodelovanje z umetnikom slovenskega gledališkega retrogardizma. Živadinov je s predstavo naseljenih skulptur vstopil v tretjo fazo svojega gledališkega ustvarjanja, zaznamovano z vizionarskim delom Hermana Potočnika Noordunga. več ...

Za bleščečo,
zdravo kožo

www.garnier.si

Izberite učinkovito

nego obraza
obogateno z
naravnimi
sestavlinami

Diplomirani
fotograf

Razvijanje
fotografij dm

Naravni lifting
obraza

Koloidno
srebro

Četrtek, 17. oktober

Muzej sodobne umetnosti Metelkova

10.00 – 18.00 • Umetnost in življenje: Produkcije časovnosti in umetnosti • simpozij

Simpozij Slovenskega društva za estetiko in Zavoda Maska, v sodelovanju z Muzejem sodobne umetnosti Metelkova (+MSUM)

Sodelujejo: Bojana Kunst, Miško Šuvaković, Darko Štrajn, Aldo Milohnič, Lev Kreft, KITCH (Lana Zdravković, Nenad Jelesijević), Ksenija Berk

Bojana Kunst & Ivana Müller: Končno skupaj o času (2011) • dialoški performans

več ...

20.00 • 1:1 • otvoritev razstave

Produkcija: Maska & Moderna galerija, Ljubljana

Kustosinja: Zdenka Badovinac

1:1 je merilo, v katerem vključena umetniška dela predstavljajo čas, prostor in posamične družbene organiziranosti. Eno pomembnejših vprašanj projekta

1:1 je, kako razumeti odnos med dogodkom, na katerem je delo razstavljeno, in trajanjem dela. Ali 1:1 zgolj reprezentira dela, ki so neposredno vpeta v življenje in za katera je v tem smislu značilno razmerje 1:1? več ...

Projekt so omogočili: Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana, Javna agencija za knjigo RS, ERSTE fundacija, Evropska komisija v okviru TIMEeSCAPES; Working with – In Time

Program Maske sofinancirajo Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana, Javna agencija za knjigo RS ter Evropska unija v okviru EACEA (program TIMEeSCAPES).

Koproducenti in partnerji: Zavod EN-KNAP / Španski borci, Zavod Delak, Slovenska kinoteka, CUK Kino Šiška, Menza pri koritu (Metelkova mesto), Moderna galerija, Ljubljana, JSKD, Slovensko društvo za estetiko, Gimnazija Poljane

Medijski partnerji: Radio Študent, Mladina

Pridružite se nam na praznovanju.

Ekipa Zavoda Maska

foto: Zavod Maska

www.maska.si

V nekdanji vratarnici na Metelkovi odprt nov kulturni center KULT3000

V nekdanji vratarnici na Metelkovi odprt nov kulturni center KULT3000

Foto Foto servis

Odprtje novega kulturnega centra **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** KULT3000.

Ljubljana, 16. oktobra (STA) – Na Metelkovi je svoj domicil dobil nov kulturni center **Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti** (JSKD). Kulturni center, imenovan KULT3000, bo domoval v najmanjši od stavb ob muzejski ploščadi, v nekdanji vratarnici. Center bo povezal Metelkovo ulico, njene kulturne ustanove in ustvarjalce, je ob odprtju povedal direktor **JSKD** Igor Teršar.

KULT3000 bo po Teršarjevih besedah skušal okrepiti komunikacijo med kulturnimi ustanovami, skupnostmi in pobudami v ulici ter skrbeti za njihovo prepoznavnost. Center bo deloval na področjih kulturnega turizma, promoviranja kulture in mreženja kulturnih producentov tudi z namenom učinkovitejšega črpanja evropskih sredstev.

Obenem bo skrbel za programsko osvežitev ploščadi med kulturnimi ustanovami, ki naj bi zaživela že prihodnjo pomlad. Podroben program bodo na **JSKD** pripravili s koordinacijskim odborom, ki ga je imenovalo ministrstvo za kulturo.

Z novim projektom je **JSKD**, tako Teršar, ponovno izkazal pripravljenost pomagati slovenski kulturi pri soočenju z razvojnimi cilji, kar pa je in bo mogoče le ob podpori ministrstva za kulturo in ob sodelovanju vseh deležnikov.

Center je skupaj s Tršarjem odprl minister za kulturo Uroš Grilc, ki je izrazil veselje, da je mala, a lepa samotna stavba dobila svoje mesto v krogu pomembnih kulturnih institucij. Kot je poudaril, so pred njo vsaj tri pomembne naloge: informiranje, povezovanje in oživljanje. Center bo med drugim obveščal o kulturnih dogodkih v Ljubljani in povezoval različne programe za različne ciljne skupine.

Grilc je prepričan, da so za te dejavnosti izbrali najboljšega upravljavca, saj je **JSKD** že večkrat dokazal, da je dober v "žongliranju" povezovanja. Želi si, da bo nov center še eden od kulturnih središč, ki bodo s kulturnimi dejavnostmi dvigovali kvaliteto bivanja.

Ob odprtju centra, ki so ga z umetniškim prispevkom popestrili umetniki iz Zavoda Bufeto in pevci vokalne skupine Jazzva, so odprli razstavo fotografa Jureta Kravanje, ki jo je posvetil Metelkovi ulici.

KULT3000 bo odprt vsak dan od 10. ure dalje, v večernih urah pa se obeta vrsta prireditev, je še povedal Teršar.

Na Metelkovi odprli Kult 3000

TV SLOVENIJA 1, 16.10.2013, ODMEVI, 22:54

ANDREJA KOČAR (voditeljica): **Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti** je na Metelkovi otvoril nov kulturni center Kult 3000. Novi prostori se nahajajo v nekdanji vratarnici ob muzejski ploščadi. Namen Kulta 3000 je med drugim tudi delovanje na področju kulturnega turizma, promoviranje slovenske kulture po svetu in spodbujanje učinkovitega črpanja evropskih sredstev. Trenutno so tu na ogled fotografije Jureta Kravanja, posvečene Metelkovi.

Zbrane so nagovorili: v. d. ravnateljica šole mag. Renata Zupanc Grom, ravnateljica vrtca Čebelica Anica Srpčič in komandir Policijske postaje Šentjernej Andrej Novak. (Foto: L. M.)

Otroci v svetniških klopih

V tednu otroka župan sprejel osnovnošolce in vrtičkarje – Župan čestital šoli za uspehe

SENTJERNEJ - V tednu otroka je občina Šentjernej kot običajno povabila učence - tako iz OŠ Šentjernej kot podružnice v Orehovičah - ter malčke iz vrtca Čebelica. Otroci so bili zgovorni in župan Franc Hudoklin ter direktor občinske uprave mag. Stane Galič sta jim z zanimanjem prisluhnila in odgovarjala na vprašanja.

Šolarji so se zahvalili za zadnje pridobitve, radi pa bi še razne izboljšave v šolski stavbi, obnovo dotrajanih stranišč na predmetni stopnji, sprehajalni park, nove učne pripomočke itd. Kot je povedal župan, je v načrtu temeljita obnova šolske kuhinje ter nova umivalna lini-

ja. Vrtičkarji so povpraševali po novem vrtcu, a realizacija je odvisna od denarja, za katerega se občina trudi na raznih razpisih, je povedal župan. Župan Hudoklin je šentjernejski šoli čestital ob nedavnem velikem uspehu - šola je prejela naziv najbolj **kulturna šola** med velikimi šolami v letu 2013, folklorna skupina pa je dobila posebno priznanje, ki pa se mu že pridružujejo novi dosežki otrok: na športnem področju, v gasilskih vrstah in drugje. Za to so nemale zaslužni tudi dobri mentorji, je poudarila v.d. ravnateljica mag. Renata Zupanc Grom.

L. M.

Literatura in slike

ILIRSKA BISTRICA ▶ V Knjižnici Makse Samsa bo danes ob 18. uri kulturni večer, na katerem bodo predstavili literarno ustvarjanje **Nuše Ilovar**, pisateljice, ki je priklenjena na invalidski voziček. Obenem pa bodo odprli slikarsko razstavo **Patricije Dodič** in **Tomaža Mahkoviča** z naslovom *Norosti srca*. Na večeru bo nastopil tudi kantavtor **Tone Škrlj**. Kulturno prireditev organizirata knjižnica in območna izpostava **JSKD**. **TŠ**

DRUGO

MARIBOR

Priveditve v Mariboru in osrednji Štajerski, vodeni ogledi, zanimivosti za domačine in turiste.

Turistične informacije in rezervacije: **Zavod za turizem Maribor - Pohorje**, www.maribor-pohorje.si, 02 234 66 11 (TIC Maribor).

II. GIMNAZIJA MARIBOR

Romeo in Julija, premiera muzikala. II. gimnazija Maribor, amfiteater. **Petek, 18. 10., ob 19.00.**

HOTEL PIRAMIDA

Dokumentarni film **Fenomen Bruno Groening**. Posebna zgodba o uspehu. Vstopnine ni. Film bo predvajan z dvema odmoroma v **nedeljo, 20. 10., ob 14.30-19.30**. Kongresna dvorana, Ul. heroja Štandra 10.

KGB

- **ROBERT JUKIČ in KRAMP.**

Dobrote iz skrinje zarote. Robert Jukič, Metod Banko, Andraž Mazi, Tonč Feinig, Sergej Randelovič. **Četrtek, 17. 10., ob 20.30.**

- Vokalna skupina **SONUS**. **Petek, 18. 10., ob 21.30.**

- Koncert skupine **JANNETTE**. Barbara Rehar, Alan Haidar, Boštjan Letnar, Sandi Kampuš, Aleš Boroš. **Sobota, 19. 10., ob 21.00.**

- **Družabno družboslovje.** **Gostja Anita Ogulin.** Sekretarka Zveze prijateljev mladine Moste - Polje in predsednica Komisije za socialna vprašanja in humanitarne projekte pri ZPMS. Pogovor bosta vodila Vesna V. Godina in Andrej Kirbiš. MKC Maribor. Vstopnine ni. **Ponedeljek, 21. 10., ob 19.00.**

Rezervacije vstopnic: www.klub-kgb.si/rezervacije.

Ko si na razpotju. Druga delavnica osebne rasti.

Vstopnine ni. Prijave na timea.berke@mkc.si.

Kulturni Inkubator. **Petek, 18. 10., od 14.00 do 16.00.**

Univerzitetna
knjižnica
Maribor

- **SCOPUS, EBRARY:** predstavitev dveh informacijskih virov. Predstavitev je del Študentskega oktobra v UKM. **Informacijski pult UKM. Četrtek, 17. 10., ob 13.00.**

- **Zaklonske:** premiera kratkega igranega filma. Film je delo udeležencev in mentorjev filmske šole FILMIKA Univerzitetne knjižnice Maribor. **Večnamenska dvorana Rotovž. Petek, 18. 10., ob 18.30.**

BISTRICA OB DRAVI

Ogledala, satirični kabaret. Dom kulture. **Sobota, 19. 10., ob 19.00.**

LJUBLJANA

Andrej Rozman Roza: **Že spet obisk.** Nastopata Andrej Rozman Roza in Goran Završnik. Vstopnine ni. **Kud France Prešeren. Četrtek, 17. 10., ob 21.00.**

MEŽICA

Sleparja v krilu, komedija. Narodni dom. **Petek, 18. 10., ob 19.00.**

RAČE

Cinco in Marinko, komedija Mate Matišiča v izvedbi Kud Miklavž na Dravskem polju. Za abonma in izven. **Kino dvorana gradu. Sobota, 19. 10., ob 19.00.**

SLOVENJ GRADEC

- **Do izvirov zdravja in modrosti skozi umetnost**, predstavitev knjige, ki jo je izdalo Društvo za pomoč z umetnostjo Lotisa. Knjižnica K. Meška. **Četrtek, 17. 10., ob 18.00.**

- **FESTIVAL MLADE LITERATURE URŠKA 2013, 18. in 19. 10.**

SLOVENSKA BISTRICA - **Kisla župa, prleški kabaret.** Marko Kočar, prleški pesnik. Tadej Vesenjaj, prleški kantavtor. **Bistriški grad. Petek, 18. 10., ob 19.00.**

- **Kandidat za vampirja** v izvedbi Reporterja Milana. **Športna dvorana. Petek, 18. 10., ob 20.00.**

ŠMARTNO OB PAKI

Tone Partljič: **Nasvidenje nad zvezdami**, pokopališka komedija v osmih slikah. Gledališče pod kozolcem Šmartno ob Paki. **Kulturni dom.**

Premiera v **petek, 18. 10., ob 19.00.**

Ponovitev: v **soboto, 19. 10., ob 19.30**, in v **nedeljo, 20. 10., ob 16.00.**

ANŽE PETKOŠEK

Odprtje Kultra3000 so pospremlili cirkusanti iz zavoda Bufeto, vokalna skupina Jazzva in razstava fotografij Jureta Kravanje.

Kult3000. Novi kulturni center bo povezoval Metelkovo.

Kulturno do leta 3000

Ljubljana. Javni sklad za kulturne dejavnosti je na muzejski ploščadi Metelkove včeraj odprl nov kulturni center Kult3000, ki bo povezoval Metelkovo ulico oziroma njene kulturne ustanove in ustvarjalce. "Ni naključje, da je direktor (Igor Teršar, op. a.) za odprtje izbral zavod Bufeto, saj bo pri vsem tem po-

vezovanju potreboval precej cirkuške spretnosti," je naloge Kultra3000, med katerimi bodo predvsem informiranje, povezovanje in oživljanje, pokomentiral minister za kulturo Uroš Grilc, Teršar pa je že napovedal prvi dogodek z Igorjem Vidmarjem, ki bo v nekdanji vratarnici gostoval 21. novembra. T. B.